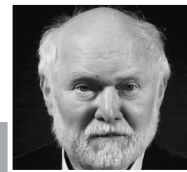

Kovács István

Lázasan

Kovács István
(1945, Budapest) költő,
műfordító, történész, Babér-
koszorú-díjas, Salföldön él

Félek hideglelős álmaimtól.
Nyirkos felhőfoszlány tapad a forró teliholdra.
Amit mondok, riadt dadogás csak:
érthetetlen attól, aki volnék, és aki voltam.

*

Morajlás présekben el-elnyúltan...
Megfeszített mozdulatokkal ki talpon marad itt,
a pengeéles hullámok fölött
meghallhatja a lélegzet szétroncsolt dallamait.

*

A börtönkonyha lángüstjeiben
ökörfejek keringnek, szarvuktól örvénylik a gőz,
mely az én rabarcomba csapódik,
szétmázolva rajt' az életfogytiglan tartós időt.

*

Csak e végtelen szalag megállna,
mely hol kivet, hol kéretlen is magával ragad.
A tettetett élet s a tetszhalál
nem menedék, ha csapdamód csak haladékot ad.

Örömmel tudatjuk, hogy szerzőink közül 2020. március 15-én **Ács Margit** író, műkritikus, szerkesztő és **Kodolányi Gyula** költő, műfordító, irodalomtörténész Kossuth-díjban, **Szalay Károly** író, irodalomtörténész, újságíró, **Szentmártoni János** költő Magyarország Babérkoszorúja Díjban, **Kiss Gy. Csaba** irodalomtörténész, egyetemi tanár Széchenyi-díjban, **Aniszi Kálmán** író, publicista, szerkesztő a Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata, **Illyés Mária** művészettörténész, műkritikus, valamint **Vári Fábrián László** költő, műfordító a Magyar Érdemrend tisztikeresztje polgári tagozata kitüntetésben részesült. Gratulálunk a díjazottaknak!